

Idees

Iberia no estima Barcelona

Francesc Sanuy

Hi ha decisions financeres que es prenen en plena campanya electoral i algunes que fins i tot es materialitzen *in extremis*. Per exemple, quan Abertis - la Caixa fa una OPA sobre Autostrade, que controla les autopistes de peatge de la família Benetton a Itàlia, just el dia en què Berlusconi ha perdut les eleccions i Prodi encara no ha pres possessió. Però, en general, no és aconsellable de fer determinades operacions a corre-cuita quan s'està pendent de les urnes. Una regla que sembla que no s'aplica ara a la possible venda de la companyia Iberia, que suscita gran interès entre els eventuals inversors locals i, en canvi, es contempla amb actitud desmenjada des de British Airway, Lufthansa o Air France - KLM. Els uns no acaben de veure clar el futur de l'aerolínia, tot i el gran favor que li ha fet AENA en recompensar la seva traïció i abandonament de l'aeroport de Barcelona, en permetre a Iberia que cedeixi els seus slots a Clickair com si fossin una propietat seva i el beneficiat fos una filial seva i en posar-li les

noves terminals com a Ferran VII a fi de propiciar la gran pujada de la seva cotització borsària. Els altres, no gensmenys, veuen que hi ha 2.000 milions d'euros a la caixa i s'apunten a un possible *pelotazo* similar a la suca-mulla del Santander, que compra en el paquet ABN-AMRO la Banca Antonveneta italiana i la revèn a la Monte dei Paschi de Siena amb 3.000 milions de benefici en poques setmanes.

Els candidats a quedar-se l'antiga companyia de bandera són el fons TPG de Texas, representats per Alfonso Cortina, ex-president de Repsol, i amb la possible col·laboració de British Airways i més que a continuació tractaré d'enumerar. En efecte, en segon lloc, sembla que hi ha interès per part del Santander, encapçalat en aquest moviment per Alfredo Saenz amb la potencial cooperació de Javier Salas, ex-president d'Iberia, i J. M. Castellano, antic executiu d'Inditex-Zara. En tercer lloc, a l'aguait i tot esperant esdeveniments, hi ha la família Godia, en Costrafeda ex de Panrico i l'inevitable Florentino Pérez. A continuació, hi ha qui diu que J. M. Lara

(Inversiones Hemisferio) pot ésser que s'ho rumii, igual com Juan Abelló amb la possible companyia d'Air France - KLM, un grup que té a favor el fet de potenciar a la vegada dos aeroports de connexió (París i Schiphol), és a dir, un model contraposat al d'AENA - Iberia que es basa a sacrificar Barcelona per concertar tot el negoci a Barajas. Resulta, doncs, que hem esmerçat una barbaritat de diners a construir la faraònica terminal 4 de Madrid que s'engreixarà a costa nostra i

en detriment del Prat, i que tot això pot anar a parar a mans estrangeres si alguns dels actuals accionistes opten per omplir-se les butxaques i fugir comes ajudeu-me. Potser el Corte Inglés i Caja Madrid es deixarien convèncer de quedar-se, però sembla que Logista i BBVA, que també formen part del grup que ha maltractat i abandonat l'aeroport de Barcelona, estan més disposats a fer calaix i anar-se'n.

Aquest és el panorama. Només ens queda l'esperança que en el model de gestió del Prat hi hagi garanties de control basades en la titularitat pública dels actius, la presència decisiva de la Generalitat, que privi AENA de continuar interferint-se en decisions estratègiques contràries als nostres interessos i, sobretot, que no es permeti cap mena de competència compartida ni de traspàs a una empresa privada d'unes instal·lacions i jurisdiccions que són públiques i intransferibles a negocis particulars.

Advocat i economista